

REGISTERBLAD

Område av riksintresse för naturvård i Värmlands län

Områdesnummer: NRO17020

Områdesnamn: Rottnen

Kommun: Sunne

Kartblad: 11C NO (112 4)

Area: 3 900 ha, varav 2 300 ha land och 1 600 ha vatten

Naturgeografisk region: 28b Sydligt boreala kuperade områden mellersta Värmland

Kust/havsregion:

Regionindelning för sjöar och vattendrag: Huvudavrinningsområde 108 Göta älv

Agrara kulturlandskapsregioner: Värmlands mellanbygder

Landskapsform: Vågig bergkullterräng

Riksvärde:

sjö,vattendrag	fauna	
berggrundsmorfologi		

Värdeomdöme:

Hyperitbranterna längs östsidan hyser en rik och intressant vegetation. Rottnens storöring och Borrälvens flodpärlmusslepopulation höjer områdets värde ytterligare.

Huvudkriterier: A C D E

Förutsättningar för bevarande: En omföring av öppen mark och lövskog till granskog skulle påverka områdets naturvärden i negativ riktning. Bebyggelse och andra anläggningar bör anpassas till landskapet. Större anläggningar mellan sjön och vägen väster därom bör ej tillkomma. Åtgärder som påverkar bäckar och åar som markavvattning, bäckrensning, vattenkraftutbyggnad eller dylikt bör ej få genomföras. Vattenkvaliteten i sjön och vattendragen får ej påverkas. Bland förutsättningarna för ett bibehållet värde ingår även att skogsbruket måste ta stor naturvårdshänsyn, särskilt längs östra dalsidan. Avverkningar längs vattendrag, i stup, branter och lövskogsdominerade områden skulle begränsa områdets naturvärden. Vissa områden längs östra sidan bör lämnas helt orörda av skogsbruk. Andra arbetsföretag som vägdragning, täktverksamhet, ledningsdragning m m kan negativt påverka naturvärdena.

Säkerställande: För vissa delar av strandzonerna kring sjön gäller landskapsbildsskydd enligt 19 § naturvårdslagen (äldre lydelse).

Gettjärnsslätten är naturreservat. Reservatet inrättades 1976 och är på 26 hektar.

Områdets huvuddrag: Den trånga sprickdalen fylls till stor del av sjön Rottnen. Dalsidorna på ömse sidor av sjön har helt olika karaktär. Ned mot Rottnens västra strand går en jämn, men relativt brant sluttning där småbrutna odlingsmarker breder ut sig. Hela vägen utmed sjön finns en

mosaik av åkrar, slåtterängar och betesmarker. I norra delen rinner Borrälven ut i Rottnen. Borrälven faller brant (56 m) de sista 1,5 kilometrarna. I Borrälven finns ett reproducerande bestånd med flodpärlmussla samt bäcköring.

Norr om Borrälven, vid Kymstad, ligger ett större isälvsfält.

Östsidans branta sluttningar och stup står i skarp kontrast till odlingslandskapet i väster. Östsidan av sjön är till större delen barrskogsklädd, men ett stort inslag av lövträd som ask, asp, hassel, gråal, björk, rönn, lönn, hägg och sälg präglar sluttningen. Mest påtagligt är det vid Gettjärnsklättens förkastningsbrant som reser sig 200 meter över Rottnens yta.

Berggrunden är till stor del hyperit, vilket är en anledning till den branta topografin.

Den högsta delen av den branta östsluttningen kallas Gettjärnsklätten. Här uppträder höga bergsstup och omfattande rasmarker. Detta område är skyddat som naturreservat. Liknande branter av hyperitberggrund med rik flora och fauna finns dock spridda längs hela östsidan.

Vegetationen präglas av hyperitberggrunden och är därmed rik, frodig och lövträdsrik. Löv-gran-blandskog och granskog av hög bonitet och med örtfältskikt är de dominerande vegetationstyperna i östsluttningen. Det sydvästvända läget ger även en viss sydväxtbergseffekt med förekomst av sydliga arter. I rasbrant och blockzon finns lind och askbestånd. Även andra lövträd och buskar som lönn, asp, alm, björk och hassel förekommer i stor mängd. I det frodiga fältskiktet finns en mängd delvis sydliga och dessutom näringskrävande arter av vilka gaffelbräken, getväppling, vippört, backvial, skogsknipprot, norrlandsvial, tvåblad, ullört, kransrams, hässleklocka och skogsklocka kan nämnas.

De speciella förhållandena har sannolikt en positiv effekt på den lägre faunan. Även fågellivet är rikt och präglas av lövskogsarter som sångare, gärdsmyg, stjärtmes och olika hackspettarter.

Sprickdalens botten göms av den långsmala och djupa sjön Rottnen. Som komplement till barrskogen, branter och odlingsmarker fulländar den områdets skönhet. Den har biologiska kvaliteter som ett av länets bästa storöringvatten och med förekomst av istidsrelikten hornsimpa och kräftdjuret *Pallasea quadrispinosa*. Dessutom finns kräftor i sjön.

Rottnen begränsas i norr av Rottnans recenta delta i sjön (se N 19) och i söder av isälvsavlagringarna vid Årås. De senare uppträder närmast sjön som laterala terrassbildningar men övergår sedan i dalen ned mot Fryken i ett vackert kuperat och uppodlat kameslandskap. Vid Årås finns kuperade betesmarker brutna av små lövskogsklädda kullar.

Anmärkningar:

Referenser:

Bohlin, J 1986

Naturinventering av Sunne kommun. Länsstyrelsen Värmlands län (manus).

Brelín, I 1973

Naturvårdsinventering i Värmland. Sunne kommun. Länsstyrelsen i Värmlands län.

Ehrenroth, B 1983

Bevarandevärden vid mindre vattendrag. Länsstyrelsen i Värmlands län, Rapport 1983:1.

Länsstyrelsen i Värmlands län, 1994: *Ängar och hagar i Värmlands län*. Länsstyrelsen 1994:20. Karlstad.

Uppgiftslämnare: Lars Furuholm

Datum: 981019